

מדקדקים

בימה לדיון בין התמימים ואנ"ש
להגברת הלימוד והעיון בשיחות תנש"א-תשנ"ב

גליון יז

דבר מלכות ש"פ משפטים תשנ"ב

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ב"ה

תוכן

משקה לארמון למלך המשיח / עמ' 6

יומן חי מהתוועדות ש"פ משפטים תשנ"ב

הרבי מלמד להסתכל / עמ' 8

הרה"ח שלום דובער וולף - ר"מ ומשפיע בישי"ג חח"ל צפת

שלושים יום לפני כ"ז אדר / עמ' 11

הרה"ח דוד נחשון - יו"ר נידודות חב"ד וצבאות ה', אה"ק

אומות העולם כבר מבינים. ואנחנו? / עמ' 14

הרה"ח נחמן שפירא - משפיע ראשי בישיבת אהלי תורה, קראון הייטס

יו"ל ע"י מערכת 'מדקדקים'

שע"י תלמידי התמימים בישיבת תות"ל המרכזית

770 - בית משיח

• **יוצא לאור לקראת ש"ק פרשת משפטים תשע"ח**

הגיליון הבא יצא לאור בעז"ה לקראת ש"ק פרשת תרומה

אנ"ש והתמימים מוזמנים לשלוח הערות ותגובות עד יום שני ז"ך שבט

לתרומות והקדשות, לתגובות, או להצטרפות לקבלת הקובץ באימייל מידי שבוע:

© medakdekim770@gmail.com • © 1(540)358-5152

כמה מילים בפתח העיון בשיחת ש"פ משפטים תשנ"ב

"ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" - "אמר לו הקב"ה למשה: לא תעלה על דעתך לומר אשנה להם הפרק וההלכה ב' או ג' פעמים עד שתהא סדורה בפיהם כמשנתה, ואיני מטריח עצמי להבינם טעמי הדבר ופירושו, לכך נאמר: אשר תשים לפניהם, כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם".

כמשה בדורו, כך משה שבדורנו.

לא תעלה על דעתו לשנות לפנינו את הבשורה ב', או ג', או אפילו עשרות פעמים. לא די לו בכל אותם ביטויים החוזרים ונשנים בשיחות לאורך שנים - ביטויים שהלכו והתגברו לאין ערוך באותה שנה נפלאה, תשנ"ב - עד שתהא בשורת הגאולה סדורה בפנינו כמשנתה. אין הוא מסתפק בכך שכל עניני הגאולה כבר נמשכו בעולם ואם רק נפקח את עינינו נוכל לראות אותם.

הרבי דואג להוריד את כל עניני הגאולה אלינו, מולנו, בצורה הפרקטית ביותר. "כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם".

בשאר הענינים הנפלאים שבשיחות - כמו "סיום עבודת הכירורים", "עבודת התשובה", "סיום המ"ב מסעות", "השלמת הפצת המעיינות" וכהאי גוונא - נדרשת מאיתנו עוד עבודה, כברת דרך כדי 'להגיע לשם'. אין ספק שניתן לנו ה"לב לדעת", ה"עינים לראות" וה"אזנים לשמוע", אבל עלינו לעשות את התלוי בנו ולפתוח אותם.

אבל כאן - הרבי מוריד את הדברים למקום המוחשי ביותר, ולא צריכים שום עבודה כדי לראות אותם. גם בלי להתבונן בחסידות ולחיות עם משיח; מספיק פשוט לראות את העיתונים, את החדשות בעולם. אפילו שם כבר נמצאים במוחש עניני הגאולה!

זה לא ענין שמימי ועליון, אלא מציאות קיימת בעולם הגשמי שלנו. זה לא עתיד, אלא הווה.

ואם כך - טבעי שגם אנחנו, האנשים המגושמים שמבינים רק את ה'שפה' של העולם הגשמי, נקלוט את המצב ונבין היכן אוהזים. ואזי, טבעי גם שתתפרץ מאיתנו הזעקה המתבקשת: "היתכן שלאחרי כל הסימנים... עד להמאורע דערב שבת זה שאפילו אומות העולם מכריזים שהגיע הזמן ד"וכתתו חרבותם לאתים" - נמצאים אנו ביום הש"ק זה בחוץ לארץ, במקום להמצא... בארצנו הקדושה!?"

דברי הרב

מהתנועות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" בבנין בית המקדש השלישי!...

שתי הממלכות נועדו יחד, והחליטו לקיים מעין מה שנאמר
"וכתתו חרבותם לאתים גו" • ויהי רצון, שנזכה תיכף ומיד להודעה
והכרזה של הקב"ה, שהוא מביא את הגאולה לכל ישראל • קטעים
משיחת ש"פ משפטים, כ"ז שבט ה'תשנ"ב, בלתי מוגה

כמדובר לעיל (וכמו־כן בשנים קודמות, אבל בקיצור, כיון שאז עדיין לא הי'
הענין גלוי כל־כך) אודות הענין שאירע לאחרונה, ובעיקר - בערב־שבת זה,
ששתי הממלכות דחצי כדור העליון וחצי כדור התחתון (אשר, למרות היותו
תחתון הרי ייסדו בו כבר כמה וכמה מוסדות תורה וקדושה, ועד כדי כך, שממנו
שולחים שלוחים לפעול בעניני יהדות בחצי כדור העליון, ובאופן שלא רק שהם
מאפשרים שם את קיום התורה־ומצוות (ע"י ביטול המניעה שהיתה בעבר),
אלא אדרבה, באופן דהוספה וכו') נועדו יחד, והחליטו - ופרסמו את החלטתם -
לקיים מעין מה שנאמר בנוגע למעמדם ומצבם של אומות־העולם לעתיד לבוא
"וכתתו חרבותם לאתים גו' לא ישא גוי אל גוי חרב גו'", שתוכן הענין בזה הוא
- שמבטלים את עניני הנשק ("וכתתו חרבותם"), ובמקום זה משתמשים בזה
"לאתים", כלי מחרישה, והיינו, ענינים המנוצלים לעבודת הארץ, "ארץ ממנה
יצא לחם" וכל שאר עניני מזון.

ונוסף על שתי הממלכות האמורות, השתתפו בזה עוד כמה ממלכות (ע"י
בא־יכח שלהם, שרים וכיו"ב), וכולם הצטרפו אל ההחלטה ד"וכתתו חרבותם
לאתים!"

ולא עוד, אלא, שפרסמו בפרסום גדול, שמתחילים מיד בקיום ההחלטה במעשה
בפועל!

צריכה להיות תיכף
ומיד האכילה
מזה ביום השבת
. . באופן ד"אשר
תשים לפניהם
כשלחן הערוך
ומוכן לאכול לפני
האדם" - האכילה
מסעודת הלוויתן
ושור הבר!

והנה, מאורע זה מעורר מיד את הפלא הכי גדול,
ביחד עם הצער הכי גדול (אלא שבשבת אין להאריך
בעניינים המצערם) - היתכן?! ו"עד מתי"?!...

דמכיון שהקב"ה מראה כבר שאומות העולם
מתנהגים ע"ד ובדוגמת הנהגתם לעת"ל - היתכן
שעדיין לא הגיע המצב דחירות אמיתית בבני
ישראל, ה"גוי אחד", שזהו דוקא בהיותם על
אדמתם - בארצנו הקדושה, וכפי שארץ ישראל
היא בתכלית השלימות, ושם גופא - בירושלים
עיה"ק, ובהר הקדש, עד לבית המקדש השלישי
והמשולש!

. . והנה, כיון שענין זה אירע בערב שבת, הרי
"מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת". וממילא

מובן, שיהודי צריך לתבוע מהקב"ה, ובשעת מעשה עליו להיות בטוח שהקב"ה
ייענה לבקשתו - שלאחרי הטירחה האמורה בערב שבת צריכה להיות תיכף
ומיד האכילה מזה ביום השבת, באופן שהענין חודר ונעשה "דם ובשר כבשרו",
ובאופן ד"אשר תשים לפניהם כשלחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם" - האכילה
מסעודת הלוויתן ושור הבר!

. . ובמיוחד לאחרי שאומות העולם החליטו כבר את ההחלטה האמורה, ופרסמו
את החלטתם בפרסום הכי גדול. והלוך ומוסיף ואור בזה הן בדיבור - בפרסום
ההחלטה, והן במעשה - בקיומה במעשה בפועל. וממילא מובן בפשטות - שתיכף
ומיד צריכה לבוא הגאולה ביחד עם קיום הציווי ד"ועשו לי מקדש";

ועוד יותר מזה לא מובן - מדוע עדיין לא באה הגאולה, ועדיין לא קבלנו את
הציווי - ביחד עם הנתינת כח - ד"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" כפי שזה שייך
לזמננו זה - בבנין בית המקדש השלישי!...

ויהי רצון, שנזכה תיכף ומיד להודעה והכרזה של הקב"ה, שהוא מביא את
הגאולה לכל ישראל, האנשים והנשים והטף. ועל אחת כמה וכמה - בנוגע לאלה
הנמצאים כבר עתה בבית המשולש, בית הכנסת ובית המדרש ובית מעשים
טובים דנשיא דורנו, בית חיינו שבבבל.

. . ושנזכה תיכף ומיד ל"ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה", כיון שכולנו הולכים,
"בנערינו ובזקנינו . . בבנינו ובבנותינו" "עם ענני שמיא" - לארצנו הקדושה,
ולירושלים עיה"ק, ולהר הקדש, ולבית המקדש השלישי והמשולש.

נזכרים ונעשים

יומן מזמן אמירת השיחה בבית חיינו

"לא ישא גוי אל גוי חרב"

בשעה 1:42 לערך ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א להתוועדות. אחרי ברכת בופה"ג ו"מזונות" ניגנו (כרגיל לאחרונה) "עס קומט שוין די גאולה", וכ"ק אדמו"ר שליט"א ענה "לחיים" לקהל, ולפתע עודד את השירה כמה פעמים בעוז ובהתלהבות רבה בידו הק' השמאלית, וגם אח"כ המשיך לעודד מידי פעם בתנועות חזקות לעבר הקהל, ובמיוחד לעבר ר' זושא שי' ריבקין שישב על בימת ההתוועדות (וכן עודד לעברו כמה פעמים במשך ההתוועדות). באמצע הניגון נתן חתיכת "מזונות" לילדי שארף שיחיו.

שיחה א' ארכה כ-10 דקות, ובה המשיך בענין שדיבר בשיחת יום חמישי, ובמיוחד שבעש"ק זה התאספו מנהיגים ובאי כח ממדינות בחצי כדור העליון והתחתון, והכריזו בפומבי שבמקום להשתמש עם כסף לענייני נשק וכיו"ב ינצלו כסף זה עבור עניינים טובים, מזון וכו', כמ"ש "לא ישא גוי אל גוי חרב וגו'". אחרי שיחה זו שתה מהכוס וטעם מה"מזונות". ניגנו את מארש נפוליון, וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד את השירה כמה פעמים.

שיחה ב' ארכה כ-12 דקות, ובה דיבר אודות ה"מלוה מלכה" של גמ"ח "שומרי שבת" שמתקיים במוצש"ק. בהמשך הזכיר אודות העלי' מלמטה למעלה להכריז על המלוה מלכה: "מיט אַ לבוש מיוחד" [= עם לבוש מיוחד], ו"ראובן ושמעון סלקין" בגאולה [והי' יותר מרמו בהזכרת שמו של מנהל הגמ"ח].

אחרי שיחה זו עלה ר' שמעון שי' גולדמן (יו"ר הגמ"ח) על יד הבימה לקבל "לחיים" (ושלא כרגיל מידי שנה - שעולה יחד עם כל שאר מקבלי המשקה). הריל"ג ניגש והניח את הבקבוק (בתוך השקית) על השולחן, וכ"ק אדמו"ר שליט"א פתח את הבקבוק ומזג לכוסו ואח"כ מזג מהכוס להנ"ל שלוש פעמים ונתן לו ג"כ חתיכת "מזונות".

הנ"ל הכריזו אודות ה"מלוה מלכה", ואח"כ סיפר סיפור (כרגיל), ובמשך הזמן ענה כ"ק אדמו"ר שליט"א "לחיים" לכמה, תוך כדי שמקשיב לסיפור.

כשסיים הנ"ל את הסיפור, התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן את ניגון ההקפות לאביו הרלו"צ ז"ל, ועודד את השירה בחוזק.

שיחה ג' ארכה כ-9 דקות, ובה דיבר על ההוראה לפועל ע"י עשיית מקדש בתוך עשר כחות הנפש של כ"א וגם להשפיע על

בני הבית וכו'. אחרי שיחה זו ניגנו "שובה ה'", וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד את השירה כו"כ פעמים בחוזק ובעיקר בתנועה שבסיום הניגון.

שיחה ד' ארכה כ-7 דקות, ובה דיבר אודות הקביעות בימי החודש - ז"ך בחודש. אחרי שיחה זו ניגנו את הניגון ד"ויהי בימי אחשורוש", וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד את השירה מפעם לפעם. באמצע הניגון ניגש ר' אליעזר שי' ננס וביקש ברכה וכו', וכ"ק אדמו"ר שליט"א השיב: "אמן, בשורות טובות, הצלחה רבה, הצלחה רבה" (ב"פ). כמו"כ הורה למשב"ק ר' שלום בער שי' גנזבורג לומר "לחיים".

שיחה ה' ארכה כמה דקות, ובה דיבר אודות הספר שי"ל ליום ה"שלושים" של ר' משה יצחק העכט ע"ה.

הריל"ג העמיד 13 בקבוקים, וכ"ק אדמו"ר שליט"א מזג מכל בקבוק לכוסו ואח"כ מזג לרבים מהמקבלים מהכוס שלו (שלא כרגיל), וכשגמר את מה שהי' כוס מזג מא' הבקבוקים שוב לכוסו - ולחלק מזג מהבקבוק (כרגיל).

אחרון הלוקחים הי' ר' זושא שי' ריבקיין - עבור "הנחת אבן הפינה" לבניית הארמון לכ"ק אדמו"ר שליט"א בכפר חב"ד, וגם לו מזג כ"ק אדמו"ר שליט"א מכוסו ובירכו: "הצלחה רבה".

אחרי החלוקה התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן (שוב) את ניגון ההקפות לאביו הרלו"צ ז"ל, תוך שמעודד את השירה בידו הק'. על הקטע הידוע חזרו 10 פעמים תוך שכ"ק אדמו"ר שליט"א מעודד בחוזק רב בתנועות גדולות וסופר עם אצבעותיו הק'. אח"כ הזכיר אודות אמירת ברכה אחרונה. ההתוועדות הסתיימה בשעה 3:17 לערך.

(מתוך דברי משיח תשנ"ב ח"ג, באדיבות "המכון להפצת תורתו של משיח")

להיות

רבנים ומשפיעים מדברים ומתוועדים על ה'בכ' שבשיחה

פעולת משיח בעולם

הרה"ח שלום דובער וולף - ר"מ ומשפיע בשיבת חח"ל צפת
ומחבר ספר 'ענינו של משיח'

תוכנה של דבר מלכות ש"פ פרשת משפטים תשנ"ב, אינה רק ענין נקודתי של מאורע שקרה בתאריך מסויים, אלא (גם) ובעיקר דרך חיים שהרבי מלך המשיח מורה לנו, הסתכלות חדשה שהרבי מעניק לנו. מה שאנחנו צריכים הוא לאמץ דרך זו, לרכוש משקפיים אלו, ודרכם לראות את העולם לפי ההסתכלות של הרבי.

בשיחה הרבי מתעכב על מאורע טוב שקרה בתקופת אמירת השיחה ומשייך אותו לגאולה, כך שלאחר התבוננות במאורע, אפשר לראות בו כחלק מיעודי הגאולה. וכאן הרבי מצפה מאיתנו שאנחנו לבד נרכיב את אותם משקפיים גאולתיים, ודרכם נמשיך ונראה את שאר מאורעות העולם באופן זהה (וכמאמר העולם שלטיפש לא מראים חצי עבודה, ומסתבר שמי שכן מראים לו חצי עבודה, מצפים ממנו שימשיך אותה בעצמו...).

הסתכלות של נפש אלוקית

באופן כללי, הרבי מכוון בשיחה לשתי נקודות בהסתכלות שלנו על העולם:

בשטחיות יכולה להיות מחשבה שאם החל להתממש יעוד בגאולה, יכולים להירגע ולהרפות מהתביעה לגאולה. אבל הרבי מחדד שאדרבה - עכשיו התמיהה רק מתחזקת

א) העולם מתכוונן לגאולה, כפי שרואים בהסכם שלום בין המעצמות, וזה חלק מתהליך הגאולה שקורה בצעד אחר צעד.

ב) מאורעות אלו קשורים עם נשיא הדור. וזה מתקשר למענה של הרבי לאדם שכתב כי נדמה לו שהדברים הבלתי רצויים שקורים לו מגיעים כתוצאה מקפיידא של הרבי, ומבקש מהרבי שיסיר את הקפיידא עליו - והרבי ענה לו שהדברים השלייליים לא קשורים אליו, ו"הלוואי והיו תולים בי את כל הדברים הטובים". וכך היא באמת דרכם של חסידים - לקשר כל ענין חיובי עם הרבי, ובפרט את הענין הכי עיקרי, הגאולה האמיתית והשלימה.

הסתכלות זו מסתכמת בכך שהיא אינה חוצה את הגבולות של נפש השכלית ואפילו של נפש הבהמית, הסתכלות ברמה 'טבעית' שאין קושי להתחבר והסתגל אליה.

ברמה נפשית גבוהה יותר, הרבי מביא צורת הסכלות יותר קשה לנפש הטבעיות, הסתכלות שרק נפש אלוקית יכולה לקלוט:

מאורעות אלו אינם דברים שקורים מאליהם, המאורעות מרמזים על אדם העומד מאחריהם, מי שמושך בחוטים. ולכן, כשאנחנו רואים את תחילת קיום היעוד של "וכתתו חרבותם לאתים", עלינו להסיק בדרך ממילא, שקיים מלך המשיח הפועל כל זה. זו הנקודה שעליה חוזר הרבי לאורך כל השיחה - שנשיא הדור, שהוא המשיח שבדור, הוא זה שפועל את כל הענינים.

וכאן הרבי מציג את הדברים באופן שאינו מובן כל כך לשכל הטבעי, ראיות ברובד הרמז. מקום המאורע הוא בעירו של נשיא הדור (אף על פי שיש סיבה בדרך הטבע לכך שהאור"ם נמצא דווקא בעיר ניו יורק, כפי שהרבי מציין בשיחה), הזמן הוא חודש שבט, חודש שחל בו יום ההילולא של נשיא הדור בעשירי בחודש, והמשך וחידוש הנשיאות ב"א בחודש.

ובפרט מה שהרבי מקשר בהערה 26 את עצם הקמתו של ארגון האור"ם לנשיא הדור (הקמת הארגון לאחר הגעתו של נשיא הדור לאצות הברית, הבנין נבנה בתשי"א), וככל שמתוספים בפעולותיו של נשיא הדור בכירור העולם, מיתוסף גם בקיומו וביסוסו של הארגון!

וברובד הזה, ההוכחות שהרבי נותן אינם הוכחות של נפש השכלית, בדרך הטבע לא רואים את הקשר לפעולות של הרבי, כאילו נאמר, הרבי פועל במישור אחד ובמישור שני קורים פעולות בעולם, שהם הסכמי שלום בין המעצמות.

הכוונה הפנימית שבכל ענין

כאן צריכים להגיע לנקודה יותר עמוקה, והיא: על פי מה שמוסבר בחסידות תמיד שכל הענינים הינם בהשגחה פרטית, האמירה שהכל בהשגחה פרטית מתכחשת בעצם לדרכי הטבע. כמו שאומר אדמו"ר הזקן בשער היחוד והאמונה, ששם אלוקים מעלים ומסתיר כאילו יש מקום לדרכי הטבע, אבל מי שמאמין בהשגחה פרטית יודע שכל מה שקורה בעולם, הוא לאמיתתו של דבר מפעולתו של הקב"ה ולא מציאות טבעית.

ולכן, הידיעה שהכל בהשגחה פרטית היא יסוד עיקרי בחסידות, לדעת שלכל דבר טבעי בעולם יש יד ה' המכוונת אותו.

כמו שרואים בהרבה שיחות ומכתבים שבהם הרבי כותב, שכשיהודי רואה איזה מאורע שקרה בעולם, הוא לכל לראש שואל את עצמו למה הקב"ה עשה זאת, ומה צריך ללמוד מכך, ורק אחר כך לחקור את הנסיבות הטבעיות.

והרבי מוסיף ואומר, שכל זמן שיהודי לא מבין למה הקב"ה עשה זאת ומה צריך ללמוד מכך, הוא עוד לא הבין למה זה קרה, גם אם בדרכי הטבע יש לזה סיבה הגיונית.

וכל זה מתבטא ומודגש בעיקר בשיחה שלנו.

לא מסתפקים בזה

בחותם השיחה, אחרי שהרבי מדבר על התחלת קיום היעוד על ידי מלך המשיח, הרבי ממשיך שעם כל זה מתחזקת יותר התמיהה שנמצאים עדיין בגלות.

זו נקודה שחשוב להדגיש, כי בשטחיות יכולה להיות מחשבה שאם מדברים על התממשות של יעוד בגאולה, אז יכולים קצת להירגע ולהרפות מהתביעה לגאולה 'עד מתי', כי כבר יש פה משהו.

אבל הרבי מחדד שאדרבה - עכשיו התמיהה רק מתחזקת. כשהקב"ה מתחיל ענינים של גאולה, זה מעורר את היהודי שיבקש ויתבע מהקב"ה את הגאולה האמיתית השלימה.

דער רבי האט אלץ באווארנט!

הרה"ח ישראל דוד נחשון - יו"ר צבאות ה' וניידות חב"ד בארה"ק

בשיחת הדבר מלכות ש"פ משפטים ה'תשנ"ב הרבי מלך המשיח שליט"א מדבר על התחלת קיומו של היעוד "וכתתו חרבותם לאתים". דבר זה משתקף במאורעות העולם, בפגישת מנהיגי שתי המעצמות הגדולות וההחלטה על שלום.

דברים מפורשים

כדאי להבין את הרקע לשיחה של דבר מלכות משפטים. כשמבינים את הרקע הכללי של התקופה, ניתן לשים לב שהרבי הכין אותנו היטב למעמד ומצב הנוכחי בו אנו נמצאים.

בשנת ה'תש"נ התרחשו הניסים הגדולים של נפילת המשטר הקומוניסטי והיציאה מרוסיה. בשנת ה'תנש"א התרחשו הניסים של מלחמת המפרץ, הרבי קרא לשנה הזאת "שנה שמלך המשיח נגלה בה".

לאחר כ"ח ניסן תנש"א הייתה התעוררות גדולה של החסידים לקבל את מלכותו של הרבי כמלך המשיח, והרבנים כתבו פסקי דינים שהרבי הוא מלך המשיח. קראנו את הפסק דין על הציונים של רבותינו נשיאנו, והרבי קיבל, עודד וברך.

אחר כך, בשיחה של ש"פ שופטים, הרבי אומר מפורש שיש נבואה אצל נשיא דורנו ש"הנה זה המלך המשיח בא". בכ"ף מרחשון תשנ"ב הרבי מוציא את "קונטרס בית רבינו שבבבל", שם כתוב בצורה הברורה ביותר: נשיא הדור הוא משיח, 770 הוא מקומו הקבוע והנצחי, מכאן תבוא הגאולה.

ולמרות שבשנים שלפני כן הרבי הגיב בשלילה על פרסום זהותו כמלך המשיח, כמו בתשמ"ה - הרי כבר בשמחת תורה תשמ"ו הרבי מתבטא ש"נשיא הדור הוא משיח, לא תהיה לי שום תרעומת אם יפרשו משיח כפשוטו - כיון שכן הוא

האמת". כי אף פעם הרבי לא אמר שהוא לא משיח, ח"ו... הרי כבר בתשי"א הרבי אומר שדור השביעי יביא את הגאולה "והוא יגאלנו".

"כ"ק מו"ח אדמו"ר" או "נשיא דורנו"?

בשיחה כתוב פעמים רבות את הלשון "נשיא הדור משיח שבדור", "נשיא דורנו משיח צדקנו". בכלל, ניתן לראות שגם כאשר הרבי מדבר על עצמו הוא משתמש בלשון "כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו". אמנם לפעמים הכוונה היא אכן לרבי הריי"צ, אבל בהרבה מקומות ברור שמדובר על הרבי שליט"א מלך המשיח.

ההסבר לכך הוא, כיון שדור השביעי הוא כנגד ספירת המלכות, עניינה של מלכות הוא לקבל את האור מכל הספירות של אצילות ולהוריד למטה לעולמות ב"ע, ולכן אומרים על ספירת המלכות ש"לית לה מגרמה כלום", והיא בביטול מוחלט. ודוקא מצד הביטול שלה היא מאירה למטה, ושורשה בכתר ועד לעצמותו ית'.

כך גם משה רבינו, מדרגתו ביטול - "ונחננו מה", ודוקא הוא נתן את התורה. וכך גם רשב"י שאמר "בחד קטירא אתקטנא בקב"ה", ועליו אמרו שהוא "פני הארון הוי". כי הקב"ה עצמו מתגלה רק במקום שאין לו מציאות עצמית, וכל ענינו לגלות אלוקות.

זהו ההסבר בדרך אפשר לסגנון הביטויים של הרבי על עצמו. אצל הרבי הכל מתייחס ל"כ"ק מו"ח אדמו"ר" והוא "נשיא דורנו", והרבי הוא רק מעבר בינינו לרבי הריי"צ. על נשיאותו הרבי אומר "המשך הנשיאות לאחרי ההסתלקות". ואת המופתים עושה "דער רבי דער שווער"... שיא הביטול.

העניין של "מלכות" הוא דיבור, כמאמר "מלכות פה", ולכן גילוי התורה של הרבי הוא בעיקר ע"י הדיבור (חוץ מהמכתבים). הרבי מתוועד שעות ומדבר הרבה יותר מכל רבותינו נשיאנו, רק המניחים כותבים. בדבר מלך שלטון - הרבי מצווה, שולח שלוחים ונותן הוראות.

שלושים יום קודם החג...

בשיחה הרבי אומר שהחלטת אומות העולם על "וכתתו חרכותם לאתים" היא כתוצאה מקביעת התורה, "החל מהפסק דין של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שמכבר נשלמו מעשינו ועבודתנו דמשך זמן הגלות ומוכנים כבר לקבלת פני משיח צדקנו" - וכאן הרבי מתייחס מפורש למה שפסקו רבני חב"ד שהרבי הוא מלך המשיח, ועד שנדמה שהרבי ממש מצטט את לשונם: "וכן הפסק דין של הרבנים ומורי הוראה בישראל שהגיע זמן הגאולה, "יעמוד מלך מבית דוד וכו'".

בחזקת שהוא משיח ועד להמעמד ומצב ד"הרי זה משיח ודאי...". והדברים ברורים.

בסוף השיחה הרבי אומר: "כן תהיה לנו בפועל ממש, ותיכף ומיד ממש, עם כל

הפירושים שב"מיד" וכל הפירושים שב"ממש", ולכל לראש מיד ממש כפשוטו, ממש ממש ממש". ובהערה מפרט הרבי את ראשי התיבות של "מיד" בנוגע לדורנו זה: "משיח מנחם שמו, יוסף יצחק, דובער". אלו מילים הכי ברורות! בהתוועדות הרבי אמר (ניתן לראות בבלתי מוגה): "ככל הפירושים והראשי תיבות שבממש"... ואנו יודעים שהר"ת של מ"ש זה שמו הק' של הרבי.

הרבי יודע שיהיה מצב של העלם והסתר, והרבי הבהיר את הכל קודם. הרי ידוע ש"שלושים יום קודם החג עוסקים בהלכות החג". וכאן רואים דבר פלא: שיחה זו נאמרה בכ"ז שבט, בדיוק חודש לפני כ"ז אדר! ניתן לראות במוחש שהרבי נותן לנו כאן את הכוחות לעמוד ולפרסם בכל התוקף גם בזמן של העלם והסתר.

פעם הייתי בירושלים, והתפללתי במנין עם אברכים משיבת 'טשעבין'. זה היה ממש אחרי ג' תמוז. אחרי התפילה הכרזתי 'יחי אדוננו' ורקדתי יחי. ואז שאלו אותי: אתה מאלה שאומרים שהרבי משיח והרבי חי? השבתי שהרבי עצמו אומר.

הם אמרו לי שיש איתם חבר שיודע את כל השיחות של הרבי בעל פה, העילוי של טשעבין. אמרתי לו: כנראה אתה צריך להתעמק יותר. באותו זמן למדתי את השיחה של משפטים באופן יסודי, והיא היתה מודפסת אצלי בכיס. הוצאתי את השיחה. קראנו הכל: יש משיח והוא פועל על העמים וכו', ובכל קטע אמר אותו אברך: הכל אמת, אבל הרבי עדיין לא אומר על עצמו...

הגענו לסוף השיחה, הוא קרא את הערה 148, התעמק, ואז הודה שאני צודק... אמרתי להם: זה לא סתם. אנו בזמן השיא של ביאת משיח, והרבי פועל באופן הכי גלוי.

לא בכדי נותן לנו הרבי את הדברים המפורשים ביותר דוקא כעת - כדי שבתקופת ההעלם וההסתר לא נתבלבל, ונמשיך ללכת בתוקף עם האמונה בדברים הברורים ש"הנה זה בא" והוא יתגלה לעין כל כמלך המשיח, תיכף ומיד ממש.

משיח - ברמה שאפילו גוי מבין

הרה"ח נחמן שפירא - חבר 'ועד להפצת שיחות'
ומשפיע ראשי בישיבת אהלי תורה, קראון הייטס

שיחת הדבר מלכות השבועית, ש"פ משפטים תשנ"ב, גם בתוך שאר שיחות אותה התקופה - בולטת במיוחד בכך שזכינו לשמוע מהרבי דברים ברורים ומפורשים, שנדיר לשמוע כמותם.

הרבי מנתח את המאורע שאירע באותו שבוע - הכרזת ראשי המדינות בקשר לצמצום כלי הנשק - ומראה לנו ממש בפרטי פרטים, כיצד רואים בו במוחש את הגאולה.

הרבי אומר הכל במפורש

ראשית, הרבי פותח בהדגשה הברורה - שאירועים אלו הם פעולתו של מלך המשיח בעצמו. כלומר, הרבי לא מסתפק בכך שנכיר ונדע שמאורעות אלו הם מייעודי הגאולה, "וכתתו חרבותם לאתים"; חשוב שנדע שכל אלו הם פעולותיו של מלך המשיח בכבודו ובעצמו. משיח נמצא ופועל בעולם.

ואם לא די בכך, הרבי מפרט עוד יותר, ומסביר כיצד ואיפה רואים בדיוק את אותם פעולות של משיח: מדובר בפעולות של נשיא הדור, המשיח שבדור, להפיץ את התורה והיהדות מביתו של הרבי - 770 - לכל העולם כולו ולהביא את הגילוי של מתן תורה לכל העולם, "שעל ידי שלימות העבודה בכל הנ"ל בימינו אלה נעשה העולם כולו ראוי ומוכשר להתחלת הפעולה דמלך המשיח".

הרבי גם מוסיף ומדגיש בשיחה (ובהערות 24 ו-26) את הקשר של המאורעות למקום של הרבי - ניו יורק. כל הסיבה שהאו"ם, הארגון שאחראי לצמצום כלי הנשק והמלחמות, נמצא בעיר זו הוא מכיון שזו העיר של הנשיא והמשיח שבדור.

וזה גם הסיבה שהקמת האו"ם היתה בסמיכות לבואו של הרבי לאמריקה והתחלת פעולותיו להפיכת "חצי כדור התחתון".

[כדאי לשים לב, אגב, שלמרות שהרבי מדבר בדרך כלל על הרבי הריי"צ - כאן, כשהרבי מדבר על האו"ם, הוא מציין שהחלטה על הקמת האו"ם התקבלה "לאחרי ובסמיכות לבואו של נשיא דורנו לחצי כדור התחתון" - "בשנת תש"ב לערך". כלומר, לא רק אחרי שנת ת"ש - שנת בואו של הרבי הריי"צ לאמריקה, אלא גם אחרי תש"א - שנת בואו של הרבי מלך המשיח לאמריקה...]

הרבי ממשיך ומדבר גם על הקמת בניין האו"ם "בשנת תשי"א לערך", כלומר, אחרי קבלת הנשיאות של הרבי.

והרבי מצביע במפורש על השורש לכל זה - פסקי הדין של הרבנים, ש"הגיע זמן הגאולה" ו"יעמוד מלך מבית דוד". הרבי מדבר במפורש על מעלת פסקי הדין שעליהם חתמו הרבנים, שהוא מלך המשיח. לא זקוקים יותר מידי להסברים משלנו כדי לבאר את חשיבות הענין, ולא צריכים אפילו לחפש רמזים בשיחות - הרבי אומר כאן הכל ממש במפורש!

לכל אורך הדרך הרבי פותח את עינינו ומדגיש לנו "ברחל ביתך הקטנה", איך עניני הגאולה מוחשיים כל כך ומתגשמים מול עינינו.

שגם השכל יבין אלוקות

מדוע באמת זה כל כך חשוב? למה הרבי טורח להמחיש לנו את הדברים עד כך?

ההסבר לכך נמצא בדברי הרבי בהמשך השיחה, אודות "ואלה המשפטים" - "מה הראשונים מסיני אף אלו מסיני". דהיינו: זה שישנם ענינים בתורה שאנחנו מסוגלים להבין אותם בשכל, זהו רק בגלל שהקב"ה נתנם "מסיני" באופן שגם אנחנו נבין אותם.

השכל מצד עצמו - לא שייך לתפוס כלום. אלא מאי, זהו רצון ה' - הקב"ה החליט שנבין גם בשכל, כדי שהדברים יחדרו למטה מטה, גם בהבנה והשגה שלנו.

עניני משיח
עלולים להשאיר
באופן של אמונה
ו'מקיף', בלי לחזור
בשכל. אבל הרבי
לא מסתפק בכך.
אם אפילו אומות
העולם יכולים
להבין בשכלם כפי
שהקב"ה רוצה -
בודאי שגם השכל
שלנו יכול להבין
את עניני הגאולה

ואותו ענין, ממשיך הרבי, רואים במוחש בענין זה של "וכתתו חרבותם לאתים". הרי במשך כל הדורות מי נחשב היה למלך גדול יותר, ומה היתה נחשבת אומה חזקה יותר? - מי שניצח ביותר מלחמות, הגדיל ופיתח את החימוש ויצא למלחמות אדירות יותר. ופתאום, בדורנו השתנתה לפתע הגישה של האומות, והם רוצים שלום ואחדות...

מדוע נזכרו רק עכשיו? לכאורה, מדובר בהיגיון פשוט - שהשלום עדיף יותר. איך לא חשבו על כך עד היום?!

אלא שזה באמת לא מגיע מהם. זה מגיע מפעולתו של משיח. משיח הוא זה שפועל להחדיר את הענינים גם בשכל. זהו כל תפקידו של משיח: להחדיר את הענינים האלוקיים ואת ידיעת ה' למטה מטה, באופן שהעולם יהיה כלי לזה, כולל אומות העולם.

כהכנה לזה, דורש מאיתנו הרבי פעמים רבות בשיחותיו הקדושות לפעול על העולם כולו ולהכין אותו למשיח, כולל לפעול גם על אומות העולם. אבל כאן זו לא רק פעולה על אומות העולם כהכנה לגאולה; כאן הרבי אומר שמלך המשיח בעצמו כבר מתחיל מעין והתחלת פעולתו שלו על האומות!

משיח - לראות ולא רק להאמין

ואם על אומות העולם פועל הרבי להחדיר את עניני האלוקות אפילו בשכל שלהם - קל וחומר אצלנו, חסידים, תמימים ומקושרים לרבי.

עניני משיח מצד עצמם הם ענינים שלמעלה מהשגה, למעלה מהעולם. זהו אכן גילוי אלוקי שנעלה לגמרי מאיתנו, "ירום ונשא וגבה מאוד", "עין לא ראתה אלקים זולתך". ולכן, אנחנו מאמינים בזה באמונה פשוטה - אבל כך זה יכול להשאר, באופן של אמונה ו'מקיף', בלי שהאמונה תחדור בשכל שלנו.

זה הכח שהרבי נותן לנו כאן בשיחה: לקחת את הענינים הללו ולהוריד אותם לתוך השכל. להתבונן ולראות איך כל הענינים של הגאולה שאודותם הרבי מדבר בשיחות נמצאים במוחש מסביבנו.

בודאי שאם הרבי אומר משהו, אנחנו מקבלים את הדברים ומאמינים לרבי בקבלת עול פשוטה. אבל הרבי לא מסתפק בכך, לא! הרבי רוצה שאנחנו נבין כך. אם אפילו אומות העולם יכולים להבין בשכלם כפי שהקב"ה רוצה - בודאי שגם השכל שלנו יכול מצד עצמו להבין, ואפילו להכריח, את כל עניני הגאולה ולראות במוחש ש"הנה זה בא".

להעיר

עיונים וביאורים מאת התמימים ואנ"ש

אלמלא ניתנה תורה היינו למדין

בשיחת ש"פ משפטים תשנ"ב (ס"ה) מבאר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח ("בעומק יותר") שזה גופא שהמצוות ד'משפטים' הינם מובנים בשכל האדם, ה"ז כתוצאה מכך שציווה זאת הקב"ה בתורתו. וממילא לאחר שנקבע כך מצד התורה זה נעשה גם מחויב מצד השכל.

ולכאורה צריך להבין: הרי ביאור זה הוא בסתירה למאחז"ל (המובא בסעיף הקודם) "אלמלא לא ניתנה תורה היינו למדין צניעות מחתול וגזל מנמלה", שמוזה משמע ברור שגם לולי ציווי התורה היו המצוות ד'משפטים' מתקבלות בשכל האדם?!

ואולי יש לומר (בדוחק עכ"פ):

במאחז"ל "אלמלא לא ניתנה תורה היינו למדין צניעות וכו'", אין הכוונה שלולי נתינת התורה היינו למדין צניעות מחתול בפ"ע, כ"א בעיקר כוונתם להדגיש תוקף דיני התורה, שכ"כ חדרו ונעשו כחלק מגדר העולם עצמו. ועד שלפי המצב דעתה אזי אפשר ללמוד את המצוות דמשפטים גם מהעולם, ועד אפילו מבע"ח. וכאילו כתוב: "אלמלא קיבל העולם את התורה לא היינו מוצאין צניעות בחתול" וכו'.

אמנם, בענין תוקף דיני התורה והתלבשותם בגדרי העולם עצמו, יש לעיין מתי החל ענין זה: האם נתחדש במתן תורה, או שמא כבר מבריאת העולם. וע"ד דוגמא ענין הצניעות, האם היה קיים בעולם מתחילת בריאתו או שהתחדש במ"ת. ובאמת מלשונו הק' בשיחה ניתן להוכיח כב' האופנים בענין זה בלשונו ניתן לתלות בב' האופנים. ודו"ק היטב בשיחה!.

1) וזוה"ק שם: "ואלה המשפטים", "אף אלו מסיני" - י"ל פירושו, שגם הסיבה להחייב השכלי ד'משפטים" הוא "מסיני", ולולי נתינתם "מסיני" לא הי' שכל האדם מחייבם (כמו "הראשונים"). ומצד שני אומר: "וכיון שהתורה היא 'דיפתראות ופינקסאות' שבהם נברא העולם, נעשו דברים

ואשמח לשמוע דעת המעיינים בזה.

הת' חיים עוזר שי' בוטמן
 ושי"ג תות"ל קריית גת, ארה"ק

התבטאויות אד"ש אודות פעולת "משיח שבדור"

א

בדבר מלכות השבועי (ס"ו) אומר כ"ק אד"ש מה"מ וזלה"ק: "שהחלטת והכרות מנהיגי אוה"ע בערב שבת פרשת משפטים ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים", היא, כתוצאה מהחלטת והכרות "מלכי רבנן". . החל מהפס"ד של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו . . וכן הפס"ד של הרבנים ומורי-הוראה בישראל שהגיע זמן הגאולה . . פס"ד "מסיני", שנמשך וחדר גם בגדרי העולם, עד כדי כך שמנהיגי אוה"ע מחליטים ומכריזים . . ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים". עכלה"ק. והיינו, שהחלטת אומות העולם החלה כתוצאה מפס"ד של הרבנים ושל נשיא הדור.

והנה כשקוראים בפשטות את השיחה המוגהת משמע, שהמאורע דערב שבת (ההחלטה על צמצום הנשק) נבע כתוצאה מפסק הרבנים שהיה קודם לכן. אך כשמסתכלים בשיחה הבלתי מוגה של אותה שבת אינו נמצא שום רמז לקטע זה, והמקום היחיד שמצאתי הוא משיחת כ"ה שבט דליל שישי באותו שבוע דאו.

ועפ"ז יוצא שכ"ק אד"ש עצמו פסק שיהיה ענין זה ד"הכרות מנהיגי אומות העולם". וזו ממש פעולתו של הנשיא "משיח שבדור" המתוארת במוגה. ודו"ק.

ב

הביאור המרכזי בדבר מלכות השבועי הוא שהדיבור של ב' נשיאי המעצמות אודות צמצום כלי הנשק, והפנית המשאבים לשיגשוג ופיתוח הכלכלה, ה"ז מפעולתו של מלך המשיח ומעין והתחלת קיום היעוד "וכתתו חרבותם לאתים".

אלה מחוייבים בגדרי העולם, ובמילא גם בשכל האדם (ועד לשכל דאוה"ע), שדעתו נוטה לדברים שמחוייבים מצד חכמתו של הקב"ה ("סיני").

ולפי אופן הב' לא יוקשה השאלה שבפנים. כי אכן גם אלמלא נתנה תורה, היה העולם מונהג לפי משפטי התורה, שכן ענין זה דהתורה חדר כבר בבריאת העולם, ולא צריך בשביל זה את הענין של מתן תורה.

ובהמשך מראה שזוהי הסיבה שהחלטה זו היתה דוקא בעיר ניו יורק, כיון שהיא עירו של נשיא הדור (וזהו הסיבה שבנין האו"ם הוקם בזמן בואו של נשיא הדור על-מנת להתגורר בעיר זו, ראה ס"ב בשיחה ובהערה 26 בארוכה).

והנה בהנחה ה'בלתי-מוגה' מהתועדות השבת, נרשם שבתחילת ההתועדות אמר כ"ק אד"ש כך: "כמדובר בהתועדות שלפני זה [וכמו כן בהתועדות דשנים הקודמות, אבל ברמז ובקיצור, כיון שאז עדין לא היה הענין נוגע כ"כ, אבל בשנה זו ובזמננו זה - הרי הדבר גלוי לכל]".

ומהמקומות שמצאתי שמדבר אד"ש בזה, הנה בשיחת ו' תשרי תשמ"ח מדבר אודות ענין זה - דיבורים על-מנת לצמצם את הנשק וכו' - ובנוגע לכך שהדיבור מתקיים בעיר ניו יורק מציין רק "מפני כמה טעמים" ואינו מפרט יותר. ובוזה מודגש ביותר "בזבוז האוצרות" בלשון הברורה שבדבר מלכות השבועי.

כמו"כ יש להעיר משיחת ש"פ תולדות תש"נ (התועדות ח"א עמ' 420 ואילך), שם מבאר כ"ק אד"ש בארוכה שניתן לראות במאורעות העולם שהגאולה קרובה לבוא, בכך שבמדינת סין התרחשה מהפכה עצומה בשקט הכי גדול וללא גביית קורבנות (דבר הכי טבעי ומתבקש בכזה מצב), וכל זה מפני ההתקרבות לגאולה.

וגם שם מקשר זאת לפעולת נשיא הדור, ובהערות שם (ראה הערות 56 ו-58) מקשר את שמו של נשיא הדור למשיח, אך אינו מראה הקשר דפעולה זו לנשיא הדור בתור ה"משיח שבדור", כלשונו בשיחה כאן. ובוזה יובן ביותר גודל ההפלאה העצומה בלשון הכי בלתי רגילה והכי ישירה שמתבטא כאן אד"ש על עצמו ופעולתו בעולם בתור "משיח שבדור".

ועל פי כל זה יובנו עוד יותר דבריו הקדושים: "כמדובר . . . בהתועדות דשנים הקודמות, אבל ברמז ובקיצור, כיון שאז עדין לא היה הענין נוגע כ"כ, אבל בשנה זו ובזמננו זה - הרי הדבר גלוי לכל".¹⁸ וד"ל³.

הת' דוד שי' מיכאלשילי

קבוצה, 770 בית משיח

(2) ראה דברי משיח תשנ"ב ח"ג עמ' 18.

(3) ומענין לענין באותו ענין: בהתועדות ש"פ מקץ תשמ"מ (התועדות ח"ב עמ' 708 ואילך), דיבר כ"ק אד"ש בחריפות אודות ענין ד"מלכויות מתגרות זו בזו" והתייחס לב' המעצמות, ובין היתר הזכיר את ההסכם האומלל "קעמפ-דיויד", והציע שבנוגע למעשה בפועל בכדי למנוע עניינים כגון אלו יזהרו באמירת "הריני מקבל" לפני התפילה.

ומה מפתיע לגלות שגם בשיחה הג' בהתועדות דש"פ משפטים תשנ"ב, שרובה הוגה ב"דבר-מלכות" השבועי, מזכיר כ"ק אד"ש "בנוגע לפועל" מהמדובר אודות צמצום הנשק וכו' - ענין זה דאמירת "הריני מקבל" קודם התפילה (ראה "דברי משיח" על אתר, וב"אותיות" הנפלאות שם).

תגובות

תגובות שנתקבלו במערכת לגליונות קודמים

ההבדל בין הכשרה לגילוי לבין הגילוי עצמו

(גליון ט"ו - פרשת בשלח, מדור צריך עיון - א)

בגליונכם לפרשת בשלח הוקשה במדור צ"ע, דבשיחת בשלח תשנ"ב משמע שהגילוי ד"אתפריעו כל נהורין" היה אצל בנ"י כבר ביציאתם ממצרים [כך שכבר המסעות הראשונים במדבר ("ויסעו מסוכות ויחנו באתם בקצה המדבר") שלפני מ"ת, מטרתם היא החדרת ה"אחד עשר" בפנימיות]. ואילו בשיחת בא תשנ"ב (ס"ח) משמע, שענין זה החל רק במ"ת?

ואולי יש לומר, דהביאור מונח בלשון הקושיא עצמה: המסעות הראשונים כל מטרתם הייתה להביא לגילוי ד"אתפריעו כל נהורין", ולא שהם עצמם הגילוי - כי זה נפעל רק במ"ת, אבל ההכנה להחזיר את זה בפנימיות היא ע"י כל המסעות, כולל גם המסעות שלפני מ"ת (הגילוי עצמו).

והוא ע"ד אדם אדם העובד להכין א"ע, שברגע שיביא הגילוי יהיה כלי מוכן לקבלו בפנימיות (וע"ד עבודת ספירת העומר, שמבואר בחסידות שהיתה הכנה לגילוי שהיה במ"ת).

הת' רפאל שי' ווילימובסקי

מתיבתא אהלי תורה, "כאן ציוה הוי' את הברכה"

בענין החידוש של הדור התשיעי

(גליון י"ד - פרשת בא, מדור צריך עיון - ד; גליון ט"ז - פרשת יתרו, מדור 'להעיר')

בגליון דש"פ בא העירו במדור צ"ע על הקשר בין חידושו של דורנו בקבלת "אתפריעו כל נהורין" כנשמה בגוף, לבין התורה חדשה שילמד משיח. ובגליון

והדברים מופלאים, שהרי בתשד"מ הזכיר ענין זה בנוגע לענין בלתי־רצוי, משא"כ כאן בהתוועדות שענין זה נזכר בהמשך לענין החיובי הנ"ל. ודו"ק.

4) ראה ד"ה וספרתם לכם תשי"ח. ועוד.

דש"פ יתרו כתב הת' ש.ד.מ. לבאר זאת, שהתורה חדשה היא הגילוי ד"אנת הוא חר", כמו "אתפריעו כל נהורין".

ונראה לי שבהבנת הפירוש הפשוט של הקטע בשיחה, יסורו השאלות ויובן היטב. ולהלן ביאור המהלך לענ"ד:

בסעיף לפנ"ז (סי"ב) הסביר שבדור הקודם לא קיבלו את הגילוי בשלימות, והיה מצב של הדיבור בגלות, ותפקיד דורנו לתקן זאת ע"י חזרה בדיבור בתורתו של בעל ההילולא. וכאן בסי"ג ממשיך וכותב את השינוי שיש בדורנו: לא רק שלא יחסר, אלא תיתוסף שלימות - והשלימות היא תורתו של משיח. ובמצע המשפט כותב הסיבה לשינוי בדורנו: כי הוא דור הגאולה, וכאשר יבוא משיח ממילא הכל יהי' בשלימות ובאופן נצחי.

וכך יש לקרוא את הפסקא: "...משא"כ בדורנו זה - הדור האחרון לגלות והדור הראשון לגאולה - נעשה תיכף ומיד "נתלו המאורות", שלא זו בלבד שלא חסר ח"ו במאורות הגדולים דגילוי תושב"כ ותושבע"פ, אלא אדרבה - נוספת בזה שלימות נעלית יותר [...], באופן שכנשמות בגופים מקבלים בפנימיות "אתפריעו כל נהורין" ש"נתלו" עתה, עי"ז שתיכף מגיע משיח צדקנו, שלח נא ביד תשלח, וילמד תורה את כל העם כולו, עד תורה חדשה מאיתי תצא".

כלומר "עי"ז שתיכף מגיע משיח . . וילמד תורה . .". הוא ההסבר לזה שתהיה שלימות בגילוי המאורות, וכל זה יקרה באופן של נשמות בגופים כיון (וכאשר) משיח יבוא. שבפשטות, זה הכוונה בתיבות "נעשה תיכף ומיד . . שנתלו עתה".

וכ"ז הוא ברור, ולא באתי אלא להעמיד לשונו הק' על פשוטה.

הת' רפאל נחמן שי' טייכמן

קבוצה, 770 בית משיח

ענינו של משה:

המשכה בתחתונים, או חיבור ב' הקצוות?

(גליון ט"ז - פרשת יתרו, מדור צריך עיון - ב)

במדור צריך עיון על שיחת ש"פ יתרו תשנ"ב הוקשה, מה ענינם של דברות האחרונות שע"י משה - שלאורך השיחה משמע שענינם הוא (הקצה התחתון, היינו) ההמשכה למטה, בגדרי התחתונים; אמנם בס"ח בשיחה נראה שפונה

לכיוון אחר (בניגוד למ"ש עד כה), שענינם הוא החיבור בין שתי הקצוות - היינו
הן הגילוי הנעלה מלמעלה (דירה לו ית') והן הפעולה למטה (בתחתונים).

ונראה שאין זו קושיא, ואדרבה, זהו בדיוק החידוש שבשיחה: שהדברות האחרונות
(ופעולתו של משה בכלל), אינם רק הקצה התחתון של המשכה בגדרי התחתונים
- אלא ענינם הוא החיבור המושלם בין הגילוי מלמעלה וההמשכה מלמטה.

ולתוספת ביאור בזה יש להקדים, שבשיחות אלו (ש"פ יתרו וקונטרס בך יברך ישראל)
מבואר הענין ד"דירה בתחתונים" באופן הנעלה והמושלם - לא רק שני קצוות של
מעלה ומטה המתחברים, "דירה" ו"תחתונים" (כמבואר אינספור פעמים בתורת
אד"ש עד כה), אלא "עצמות ומהות יתברך עצמו נמצא בגלוי בכל עצמותו", וגם
כפי שהיא דירה בפני עצמה "נעשית הדירה בתחתונים דבר אחד עם הדייר".

ובהתאם לזה, לאורך השיחה כאשר ביאר שישנם שני קוים ("דירה" ו"תחתונים"),
אזי נתבאר שמשה רבינו ענינו הוא הקו הב' - המשכה למטה; אמנם אח"כ (בס"ז-ח)
מתחיל לבאר את הענין בעומק יותר, בהתאם לחיבור הנעלה הנ"ל - לא רק בין
שני הקצוות של "דירה בתחתונים", אלא בעיקר בין "דירה לו ית'" ועצמותו
ומהותו ית', בין הדירה והדייר. ולפי זה, ממשיך ומבאר (בס"ח) את ענינו של משה
רבינו, שאינו רק קצה אחד אלא הוא מבטא את החיבור המושלם של ב' הקצוות.

ונמצא שאצל משה עצמו יש ב' ענינים: (א) תפקידו כנותן הכח לעבודה דעשיית
דירה בתחתונים, שאזי הוא מבטא את הצד הב' - ממוצע המחבר, עם כל המשתמע
מכך (ויש בזה גם החסרון של דרך התלבשות, כמבואר בתחילת ס"ז).

(ב) ענינו כמבטא את שלימות הדירה בתחתונים, חיבור ב' הקצוות - שהדירה
והדייר נעשים דבר אחד. ובה לא שייך החסרון של ממוצע המחבר⁵, כי משה לא
מבטא את החיבור בין ב' ענינים נפרדים, אלא את ההתאחדות המוחלטת של
בנ"י (ומעין זה של העולם) עם הקב"ה - "ישראל וקוב"ה כולא חד". ולכן גם
אצלו עצמו מתגלה עצומ"ה כפי שהוא "נמצא בגלוי בכל עצמותו"⁶.

(5) ראה גם לשונו הק' בריש ס"ח בשיחה: "הגילוי דעצמות ומהות א"ס ב"ה בעצמותו ומהותו
(לא כפי שנמצא במשה בתור ממוצע המחבר)" (ההדגשה אינה במקור). והיינו, שיש גם איך
שעצומ"ה נמצא במשה לא בתור ממוצע המחבר - אלא בתור חיבור ב' הענינים, ועל זה ממשיך
ומדבר בסעיף זה.

(6) ולכאורה לזה הכוונה בשיחה הידועה (לקו"ש ח"ב ע' 115-110) ע"ד "עצומ"ה אליין ווי ער
האט זיך אריינגעשטעלט אין א גוף". אלא ששם באו הדברים בקיצור לפי ערך, וכאן נתבארו יותר.

מראי מקומות

מקורות נבחרים להרחבת העיון בנקודות שנתבאר בשיחה

- **בס"א:** יש ללמוד הוראה ממאורע זה. בשיחת ש"פ משפטים תשד"מ (התועדויות ח"ב 997) מאריך בענין נאומי נשיא המדינה אודות תמיכה בביה"ס דתיים ואודות שלום, שזהו"ע והיו מלכים אומניך. והסיבה שמאריכים לדבר בזה - בכדי להדגיש שגם בימינו יש "אותותינו", רק שצריכים לפקוח את העינים.
- **בס"ב:** וכתתו חרבותם לאתים ע"י פעולתו של מה"מ, וכעת רואים מעין והתחלה מזה. ראה לקו"ש חכ"ז ע' 202 ובהע' 78, שע"פ פשט הרמב"ם היעוד "וכתתו חרבותם לאתים" יהיה רק בתקופה הבל. וראה לקו"ש חל"ו ע' 209 שפעולת מלך המשיח בהנהגת העולם היא בדרך חידוש, ואי"ז סותר לפסק הרמב"ם שעולם כמנהגו נוהג, כי הטבעים לא ישתנו.
- **בס"ג:** לא ירעו ולא ישחיתו כי מלאה הארץ דעה את ה'. בתורת שמואל המשך וככה תרל"ז פצ"ד ואילך מבאר ע"פ חסידות, שהמריבות בזה"ג הם מצד קטנות המוחין
- והדעת, ולעת"ל יהי' מוחין דגדלות ולכן לא ירעו ולא ישחיתו.
- **בס"ד:** אלמלא לא ניתנה תורה כל. ראה בהתועדויות תשמ"ז ח"ג 429 ואילך שמבאר הנפק"מ ממאחז"ל זה לאחרי מ"ת - שהכונה בזה היא ביחס לענינים שאינם בגדר מצוה, אלא מפני הכרע הדעת.
- **שם:** ואלה המשפטים, מה הראשונים מסיני אף אלו מסיני. ראה עד"ז בארוכה בלקו"ש חט"ז ע' 242.
- **בס"ה:** בפ"י "אף אלו מסיני" בעומק יותר. ראה בכ"ז לקו"ש ח"ח ע' 131; סה"מ מלוקט ח"ו ע' קג ואילך ובהערות שם; קונטרס ענינה של תורת החסידות הע' 101; שמבאר שמה שהמצות ד"משפטים" צריכים לקיימם גם מצד הטעם, היינו שכן גזר הקב"ה שהרצון דמצות אלו יתלבש גם ב"טעם". ובכ"מ.
- אך ראה באו"א בלקו"ש חל"ב ע' 175 ואילך. וראה גם לקו"ש ח"ז ע' 16. ובכ"מ.

ב"ב בהשותפין שרצו לעשות מחיצה זהו ענין של גלות, ורק סיומה (בהרוצה שיחכים יעסוק בדיני ממונות) זהו "ע של גאולה. אך בשיחת ש"פ שמות תשמ"ז (התועדויות ח"ב ע' 299) מבאר בארוכה שגם תחילת מסכת ב"ב קשורה עם הגאולה. וראה גם שיחת ש"פ בלק תשד"מ (התועדויות ח"ג ע' 2119).

• **בסי"ב:** ייתכן שהסנהדרין ישנו שיהי רק אדר א'. ראה גם בשיחה (בלתי מוגה) דיום כ"ח שבט, ושם מבאר הצדדים לכאן ולכאן (וראה מענה אד"ש בענין - נדפס בד"מ פיענוחים שמות, ע' 558). אבל בשיחת ש"פ משפטים תשד"מ (התועדויות ח"ב ע' 978) מביא ש"כיון שהכריזו ע"פ תורה שזוהי שנת העיבור, מסתבר לומר שזה לא ישתנה".

ויש לקשר מה שנתבאר כאן למבואר בד"ה וכל העם תשד"מ (וש"נ) - שמקשה מהו החידוש דמ"ת, שהרי אלודברים פשוטים שגם אם לא נצטוו עליהם היה ראוי לעשותם, ומבאר "שאז היתה המשכת העצמות מצד ענינו של התחתון", שלפי זה מובן החידוש דמ"ת. ע"ש.

• **בס"ה ובהערות 52-53:** לימוד חסידות ע"י תרגום כהכנה ליעוד "אהפוך אל עמים שפה ברורה". ראה במפרשים עה"פ. וראה שיחת ש"פ ושב תש"נ (סה"ש ח"א ע' 190) ובהערה 60 שמבאר שלשונות אוה"ע לא יבטלו. וש"נ לעוד מ"מ נוספים.

• **בס"ח:** ביאור סדר נזיקין בעבודת ה' ובהערה. ראה (גם הבלתי מוגה של) הנסמן בהע' 75 שמבאר שתחילת

להעיר • המשך מעמ' 22

ויש להוסיף, שלכאורה הענין הא' אצל משה (ממוצע המחבר) שייך בעיקר בזמן הזה, שאז עדיין נרגש העולם לדבר נפרד מהקב"ה; ובגאולה, שאז תתגלה ההתאחדות המוחלטת עם הקב"ה - יודגש בעיקר הענין הב' (עצמותו ית').

וממילא אצל משה שבכל דור - ככל שמתקרבים יותר לגאולה, מודגש יותר הענין הב' הנ"ל [וכפי שמבאר בשיחות אלו גופא ע"ד התקופות ושלבים בנשיאות - היינו שאדמו"ר הרי"צ שייך בעיקר לגילוי ד"עשר", ובהמשך נשיאותו ע"י אד"ש מה"מ מתגלה יותר הענין ד"אחד עשר" - ההתאחדות המוחלטת. ע"ש].

הת' לוי יצחק שי' ארבו
קבוצה, 770 בית משיח

לסיכום

סיכום מהלך השיחה בקצרה

סעיפים א"ג

פתיחה: התחלת קיום היעוד "וכתתו חרבותם"

מאורעות השבוע: הכרזות נשיאי המעצמות על צמצום הנשק והוספה בכלכלה לרווחת האנושות, ונאומו של נשיא המדינה בנושא. עלינו ללמוד הוראה ממאורעות אלו (ס"א).

מביא את נבואת ישעיה אודות "וכתתו חרבותם לאתים", ומדגיש שזוהי פעולה ישירה של מלך המשיח. ועל פי זה מבאר את משמעותם של מאורעות השבוע - התחלת קיום היעוד "וכתתו חרבותם לאתים", התחלת פעולתו של מלך המשיח על העמים (ס"ב).

מוסיף ומבאר שגם פרטי המקום והזמן בו אירע המאורע מצביעים באופן ברור על מלך המשיח העומד מאחוריו:

המקום בו אירע המאורע הוא ניו-יורק, עירו של נשיא דורנו, משיח שבדור (חלק ראשון של ס"ג). וגם זמן המאורע קשור לגאולה - הן מצד ימי השבוע (ערב שבת), הן מצד ימי החודש (כ"ו), והן ובעיקר מצד החודש - חודש שבט הקשור לנשיא דורנו, והשנה - תשנ"ב - בה סיים את עבודתו, וכבר עומדים מוכנים לגאולה (חלק שני של ס"ג).

סעיפים ד"ד

תוספת עומק: התורה ("סיני") פועלת בעולם ("משפטים")

בסעיפים הבאים מראה כיצד הסתכלות זו - שהסיבה האמיתית לפעולות אומות העולם היא התורה - מקורה בפרשת השבוע:

פרשת משפטים מדברת בעיקר אודות דינים המחוייבים בשכל, אך עם זאת מדגישים שצריך לקיימם מצד ציווי הקב"ה, "מסיני" (ס"ד). מעמיק יותר ומבאר

שהסיבה לכך ששכל האדם מבין את דינים אלו, היא רק מפני שכך מחייבת חכמתו של הקב"ה (ס"ה).

וזהו גם משמעותו של המאורע הנ"ל: זה ששכלם האנושי של אומות העולם מחייב מצב של "וכתתו חרבותם לאתים" - הוא רק כיון שחכמתו של הקב"ה חייבה שהגיע זמן הגאולה (ס"ו).

סעיפים ד"ח

עוד עיני גאולה בפרשה

מוסיף לבאר כיצד רעיון זה רמוז בפרשתנו מכיוונים נוספים:

המשך הפרשיות יתרו-משפטים-תרומה מדגיש שעניני הגאולה (ושבפרשת יתרו ותרומה) נמשכים בעולם ובשכל האדם (ענין המשפטים) (ס"ז). וכן פירושה של פרשת משפטים בג' הבבות של סדר נזיקין, מתקשר גם הוא לגאולה וחכמת התורה החודרות בעולם ושכל האדם (ס"ח).

בנקודה

כל ענין חיובי שקורה בעולם, גם אם הוא כזה שמובן על פי שכל, ההסבר האמיתי שעומד מאחוריו הוא רק הקב"ה ותורתו - "מסיני". כשנפנים זאת, נבין שמגמות השלום והאחדות של אומות העולם לא הגיעו סתם כי כך הם הבינו פתאום, אלא כי כך הכריזה התורה וכך פסקו הרבנים - שהגיע הזמן להתגלות משיח ול"וכתתו חרבותם לאתים".

ההתבוננות בכך מחזקת אצלנו את הפליאה והתמיהה - היתכן שעוד לא רואים את הגאולה!? - וממילא, את הרצון לפעול ולעשות בכל מה שיזרו את הגאולה בפועל.

סעיפים ט"ו

הזעקה לגאולה וההוספה במעשה

ההתבוננות במאורעות אלו מחזקת יותר את הפליאה כיצד נמצאים עדיין בגלות (ס"ט). ולכן מוכרחים להוסיף בענינים המזוים את הגאולה, משפט וצדקה (ס"י).

סעיפים י"ג

גאולה תיכף ומיד ממש

מקשר את כל התאריכים עד לסיום החודש לגאולה (ס"יא); ומבאר שייכותו של חודש אדר ראשון לחודש ניסן והגאולה שבו (ס"יב).

והעיקר, שהגאולה תבוא מיד ביום זה, לפני כל תאריכים אלו - מיד ממש, עם כל הראשי תיבות שבמ"ד ובממ"ש (ס"ג).

צריך עיון

נקודות לעיון והתבוננות בשיחה השבועית

א. סעיף ג': כשמבאר את מעלת הזמן, אומר: "ומודגש יותר בחיבור שניהם יחדיו – שיום כ"ו בחודש חל ביום הששי בשבוע, שהוא בדוגמת יום ששי דמעשה בראשית, יום ברוך אדה"ר, עיקר ותכלית הבריאה כולה, ועל ידי (ולאחרי) חידוש התהוותו (בכל יום ששי) נעשה חידוש התהוות הבריאה כולה".

ג. בכללות הביאור בשיחה: לאורך כל השיחה מבאר, שפגישת מנהיגי אוה"ע מורה על התחלת היעוד "וכנתנו חרבותם לאתים", ע"י פעולותיו של "נשיא דורנו המשיח שבדור" שהחל לפעול בעולם.

יש לעיין ולהתבונן, האם פעולה זו של משיח על האומות, יכולה לבוא מצד היותו "משיח שבדור" – והיינו ה"ראוי להיות משיח" שישנו בכל דור ובכל תקופה - או שפעולה זו קשורה עם שלב מתקדם יותר של משיח, שהוא "בחזקת משיח" וכיו"ב.

דהנה בס"ו בשיחה אומר: "שהחלטת והכרזת מנהיגי אוה"ע . . היא, כתוצאה מהחלטת והכרזת "מלכי רבנן" . . וכן הפס"ד של הרבנים... שהגיע זמן הגאולה, "יעמוד מלך מבית דוד וכו' בחזקת שהוא משיח" ועד להמעמד ומצב ד"הרי זה משיח בודאי...". שמזה משמע, שפעולה זו קשורה עם פס"ד אודות זה שהגיע זמן הגאולה ו"בחזקת משיח". ולאידך, לאורך השיחה אומר שהפעולה היא ע"י ה"משיח שבדור", ואינו מצוין שלב מתקדם יותר.

יש לעיין, מה נוגע זה ש'חידוש התהוות האדם' קודם ל'חידוש התהוות הבריאה' לכאן, לביאור מעלת יום כ"ו שחל ביום השישי (כפי שמציין בתחילת קטע זה "ומודגש יותר" כו') - כיצד קדימה זו מדגישה את העניין המדובר בשיחה?

ב. סעיף ח': מדבר אודות הקשר של מסכת בבא בתרא לגאולה, ומציין שעניין זה מרומז בכך שכמה וכמה סוגיות בענייני משיח וגאולה, מופיעות במסכת בבא בתרא. ובהערה 81 כתב: "להעיר שבמסכת ב"ב (עה, ב) נתבאר ש"משיח" נקרא על שמו של הקב"ה". . . ויש לדקדק, מדוע סוגיא זו אודות 'שמו של משיח' מופיעה רק בהערה, ואינה מופיעה בין כל הסוגיות אותם מביא בגוף השיחה: סעודת

לזכות

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מהרה יגלה אכ"ר

לזכות

הרה"ח הרב **ירחמיאל** שי' וזוגתו מ' **חנה** תחי' וב"ב:
חי' מושקא, **דבורה לאה**, **שיינא**, **מנחם מענדל**,
חיה רבקה, **דוד**, **שיינדל גיטל**, **מנוחה סימא**,
צבי הירש, **יקותיאל דובער** שיחיו

בעלינאָוו

שלוחי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
להצלחה רבה ומופלגה בעבודת השליחות
לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
ס. פאולו - ברזיל

נתרם ע"י הרה"ת ר' **שמואל** וזוגתו מרת **סטערנא שרה** שיחיו

שפריצער

לזכות

החיילת בצבאות ה'
רבקה בת **ליבא שיינדל** שתחי'
לרגל יום הולדתה

לשנת הצלחה בגו"ר, לנחת רוח כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח

